



DEDICTVI OTCO
ZACHOVEJ NAM, PANE!

EVANGELIUM

na neděli po Nanebevstoupení Páně;
Jan 15, 26-27; 16, 1-4:

V tom čase řekl Ježíš svým učedníkům: "Až přijde Utěšitel, kterého já vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten bude svědčit o mně. I vy budete svědčit, neboť jste se mnou od začátku. To jsem k vám mluvil, aby se vám to nestalo kamenem úrazu: vyloučí vás ze synagogy, ano přichází hodina, kdy každý, kdo vás zabije, bude si myslet, že tím uctívá Boha. A to vám budou dělat, protože nepoznali Otce ani mne. Tyto věci jsem však k vám mluvil, abyste se na ně rozpomenuli, až přijde jejich hodina, že já jsem vám to řekl."

POUČENÍ:

Dnešní evangelium je rovněž vzato z rozhovoru Páně při Poslední večeři. Kristus Pán předpovídá příchod Ducha Svátého, který bude o něm svědčit, a bude posilou apoštolů a Církve v jejich svědectví o Kristu Pánu, a v těžkých

NEDĚLE

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilometodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

č. 37.

18. května 1958.

NOVENA KE CTI DUCHA SVATÉHO.

Apoštolové s Matkou Boží konali první novenu k Duchu Svátému po Nanebevstoupení Páně, jak jim Ježíš přikázal: Trvali na modlitbách očekávající příchod Utěšitele, Ducha pravdy...

Novena trvá devět dní. Přípravná novena před svátkem Seslání Ducha Svátého se koná od svátku Nanebevstoupení Páně do Hodu Božího Svatodušního.

Novena je modlitba vytrvalá, a proto si jí můžeme zasloužit vyslyšení, podle slov Páně: "Modlete se a neustávejte! Začkoliv budete prosit Otce ve jménu Mém, dá vám. Proste a bude vám dáno! Hledejte a naleznete! Tlucte a bude vám otevřeno!"...

Přijď, ó Duše Přesvatý, naplň srdce svých věrných a rozněť v nich oheň lásky své!...

----oooo----

S V. J A N N E P O M U C K Ý . (2)

Bůh ve své Otcovské lásce pečuje o dobro národů. Naše mu národu dal vedle úcty mariánské a svatováclavské i úctu svatojánskou, která po mrazivých dobách náboženského poblouzení patnáctého a šestnáctého století vykvetla u nás jako nové jaro obrozeného života Víry našeho lidu..

Mučedník zpovědního tajemství sv. Jan Nepomucký byl mučen a utopen ve Vltavě v pozdních hodinách večerních 23. března r. 1393. Jeho tělo bylo teprve po měsíci nalezeno v řece u kláštera na Františku. Druhý měsíc odpočívalo v kostele sv. Kříže vedle Milosrdných bratří. Teprve 16. května bylo pochováno v ochozu chrámu sv. Víta na Hradčanech. Jeho hrob byl přikryt mramorovým kamenem. Lidé se však zdráhali na vstoupití, jsouce si vědomi, že pod ním odpočívá mučedník.

Sv. Jan byl prohlášen za mučedníka z dvojího důvodu: Předně byl umučen od násilného krále Václava IV. pro vykonávání církevního práva: pro potvrzení kladrubského opata. Sv. Jan zemřel však především jako mučedník svátostného mlčení: král Václav pustil uzdu svému hněvu nejvíce proti němu, poněvadž se mu zdráhal vyjevit, z čeho se královna Žofie zpovídala. V Praze se o tom zachovávalo ústní podání, které za života Václava se nikdo neodvážil napsat, komu byl život milý. V bouřlivých dobách válek husitských nebyl čas příhodný na psaní historie, a možná, bylo-li co napsáno, že to bylo zničeno. R. 1433 navštívil vídeňský profesor Tomáš Ebendorfer Prahu, a to, co Praha o sv. Janu věřila, zaznamenal ve své kronice. Z domácích spisovatelů nám přesvědčení města Prahy o té věci zaznamenal katolický duchovní mistr Pavel Zídek ve svém díle Správovat r. 1470.

Hlavní svědectví o příčině umučení sv. Jana však vydal po 326 letech světcův hrob: Dávná úcta sv. Jana v Čechách

pronásledování, které budou pro Krista snášeti.

CÍRKEVNÍ KALENDAŘ:
-NED.18.V: neděle po Nanebevstoupení Páně; sv. Venancia; -PON. 19.V: sv. Petra Celestina; -ÚT.20.V: sv. Bernardina Sienského; -STR.21.V: sv. Ondřeje Boboly; -ČTV.22.V: sv. Rity; -PÁT.23.V: sv. Jana de Rossi; -SOB. 24.V: Panny Marie Pomocnice křesťanů; svatvečer Hodu Božího Svatodušního; půst a částečná zdrželivost od masitých pokrmů; -NED.25.V. HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ.

PANNĚ MARIÍ.
Václav Kosmák.

JÁ duši svou bych vnořil
v pleť lilje bělostnou;
já srdce své bych vložil
v hrud pěvce milostnou.

JÁ oko své bych hvězdě,
co stále svítí, dal;
já vroucně vše bych slze
v tok jasný vyplakal.

A potok - hvězda - slavík
i něžná lilie,
pak žily by jen k slávě
ctné Panny Marie.

-----oooo-----

sí i muži svatými a mučedníky. Po třicetileté válce bylo sv. Janu Nepomuckému postaveno na sta soch, zvláště poblíž mostů. Pražský arcibiskup Lohelius zasvětil mu již r.1621 u sv. Víta oltář a r.1716 bylo tam k jeho cti slouženo 7034 mší sv., to jest přes 20 denně. Podobně se dalo v ostatních Čechách i na Moravě. Touha po jeho svatořečení byla v celém národě obecná, bylť Jan z Nepomuku doma i v cizině ctěn jako svatý, dříve než byl za svatého prohlášen.

Pražský arcibiskup hr. Ferdinand Kuenburg učinil si jeho svatořečení svým životním úkolem. R.1715 došlo z Říma dovolení k sbírání materiálu pro kanonizaci, a určená k tomu komise otevřela 15.dubna r.1719 světcův hrob. Přítomen byl arcibiskup a několik prelátů, šest lékařů a chirurgů, všichni zavázáni přísahou, že budou mluvit pravdu. Byl zvednut náhrobní kámen, byla vykopána dva lokty silná vrstva hlíny, pak byly vybírány kosti a kladeny na bílý ubrus. Jedna lopatka byla roztržena, patrně nárazem na pilíř při pádu s mostu do hlubiny. Když vysypali hlínu z lebky, spatřili ve vysypané hlíně neporušený živý jazyk. Všichni ztrnuli v němém úžasu. Lidský jazyk přede všemi údy podléhá hnilobě, a zde byl jazyk sv. Jana neporušený 326 let po jeho smrti. Jeden z lékařů, chtěje se přesvědčit o jeho pravosti, nařizl jej na dvou místech lancetou. V rozevřených řezech se ukázaly vnitřní žilky. Zpráva o tomto nálezu vzbudila daleko široko velký údiv, a do Říma se valila záplava žádostí o svatořečení muže, kterého Bůh sám tak neslýchaným divem oslavil.

V Římě bylo dotud poukazováno na nejasné údaje o jeho životě. Když však sám jeho hrob tak zřetelně promluvil, když vlastní jeho jazyk vydal tak výmluvné svědectví o tom, o čem se staré pergameny jen bázlívě zmiňovaly, že svatý muž raději smrt podstoupil, než aby prozradil zpovědní tajemství, tu se již nerozpakovala ani kongregace obřadů a prohlásila jej 31.května 1721 za blahoslaveného mučedníka. Konečně zázračná uzdravení, jež se stala na jeho přímluvu, a dále nápadný úkaz, zjištěný 27.ledna 1725 při nové prohlídce jazyka, jenž po dvě hodiny nabíhal, temněčervenou barvu měnil v šarlatovou, a nařiznutí před šesti lety učiněné se rozevíralo, pohnuly papeže Benedikta XIII., že 19.března 1729 v lateránské basilice prohlásil bl. Jana z Nepomuku za svatého. U sv. Víta bylo ke cti nového světce slouženo 50.672 mší sv., v dalších pěti letech 327.000; a v těch šesti letech bylo u jeho oltáře podáno 7,236.477 sv.přijímání.

K oslavě svatořečení sv. Jana od 8.do 16.října 1729 oděla se Praha v slavnostní háv. Ulice byly plné slavobran, jehlanů a sloupů; zvláště nádherně byl vyzdoben sv. Vít. Domy pražské nestačily pojmouti zástupy poutníků, kteří se tam po celý oktáv hrnuli z Čech, Moravy i Slezska. Mnozí nocovali v klášterních nádvorech, na mostě a na stupních chrámů. Ohromný průvod z Prácheňska a Budějovicka přivedlo 121 farářů s 148 korouhvemi a 31 hudbami. Procesí z Boleslavska přivedlo 77 farářů s 258 korouhvemi a 15 hudbami, procesí z Časlavska 31 farářů, z Pochří 52 kněží atd. Na mostě u sochy světcovy byla postavena kaple, v níž plálo na tisíce světél, a byl tam tak velký nával, že lidé byli přes řeku převáženi na lodkách. Po Vltavě pluly nesčetné lodice se světly a hudebníky; a nad městem plným zpěvu velebně se nesl hláhol zvonů.....

neobyčejně vzrostla po ztišení náboženských bouří. Je-suita Bohuslav Balbín vydal r.1671 jeho obšírný životopis. Na popud Václava Pešiny z Čechorodu žádala pražská kapitula v Římě o povolení kněžských hodinek a mše sv.k jeho počtě, což bylo zatím oslyšeno. Oba vlastenečtí kněží spatřovali ve svatořečení sv. Jana, o něž usilovali, oslavu českého jména. Čechové i jejich sousedé měli si uvědomiti, že národ náš se hono-